

عنوان مقاله:

بررسی مختصات زبانی اشعار امیرمعزی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رحیم عبداللهی - دانشجوی دوره ی دکترای تخصصی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه زبان ادبیات فارسی، تهران، ایران

جلیل تجلیل - استاد دانشگاه تهران

ناصرالدین شاه حسینی - استاد دانشگاه تهران.

علی بابازاده غفاری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با عنوان « بررسی مختصات زبانی اشعار امیرمعزی » در حوزه شناخت و خوانش شعر این شاعر فراموش شده به رشته تحریر درآمده است. امیرمعزی، شاعر اواسط سده پنجم و اوایل قرن ششم هجری است. اشعارش علاوه بر فصاحت و جزالت ؛ از حیث بررسی پیشرفت غزل سرایی و هم چنین اشتغال بر وقایع تاریخی و بررسی و تحلیل سبک شناسی عصر سلجوقی دارای اهمیت است. امیرمعزی شاعری صاحب سبک بوده، اشعارش دال بر مهارت والای اوست. این مقاله در نظر دارد به بررسی کیفی و ویژگی های زبانی این شاعر بپردازد و با ارائه شواهد فراوان نثران دهرد کره داوری برخی از نقادان و محققان بخصوص متأخرین در مورد این شاعر چندان با واقعیت همخوانی ندارد و تحقیقات اخیر در مورد این شاعر و سبک وی سطحی بوده است. غالب محققان تأثیر چشمگیر امیرمعزی را بر سیرتطور و تحول قصیده به غزل نادیده گرفته اند، امیرمعزی را میتوان به شهادت دیوانش یکی از بنیان گذاران غزل در ادب فارسی دانست.

کلمات کلیدی:

امیرمعزی، سبک، ویژگی نحوی، ویژگی صرفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/513372>

